

KIMácké VÍTÁNÍ JARA

Zdravotně – rehabilitační pobyt pro postiženou mládež
v rekreačním středisku GEOFOND v Chotěboři ve dnech 8. – 13. 4. 1998

Z Karlínského náměstí jsme vyjžděli kladenským autobusem s naším milým známým řidičem. U Jedličkova ústavu jsme naložili ještě zbytek zájemců o KIMácký velikonoční pobyt, a pak hurá do Chotěboře. Netrvalo dlouho a kluci objevili krabici plnou vrchlabských dortíků . Samozřejmě jsme to nevydrželi a z autobusu vystupovali všichni sladce upatlaní.

Rekreační středisko Geofond jsme našli bez problémů. Páni vedoucí Beneš a Lebruška na nás čekali spolu s dalšími Kimáky, pro které bylo jednodušší dojet přímo na místo. V areálu stojí dlouhá nízká budova, kde jsme bydleli, pár metrů od ní je jídelna s kuchyní a barem, dále chatky na louce protkané chodníčky. V jednom rohu jsou ještě jakési sklady hlídané ovčáky, s kterými jsme později měli, ne zrovna příjemné, potěšení se setkat. Pokoje jsou 2 – 5 lůžkové, poměrně malé pro vozíky a s prahy, takže vozíčkáři 6 dnů cvičili na terénní dráze. Klubovna v této budově je spojena s velkou kuchyňkou. Výborná byla dohoda, že zde budeme snídat. Takže se nejednou stalo, že se tam nacpávala bříško osoba v pyžamu, ale to jenom podtrhovalo atmosféru posezení u stolu jako jedna rodina. Po celou dobu s námi bylo také auto Danuška a využili jsme ho hned první den, když jsme sjeli koupit špekáčky, které se snědly u večerního ohně.

Druhý den po snídani nám hlavní vedoucí zvaný Body nebo ještě lépe Boďák dal příkaz rozdělit se do tří družstev, načež každé skupině rozdal papír s několika slovy. Náš úkol zněl: složit velikonoční báseň s použitím zadaných slov a dále vymyslet 6 kvízových otázek pro večerní soutěž. Po poledním klidu jsme se sešli u ohniště. Laviček jsme využili k p sazení do kruhu. Tady jsme stejně jako následující dny protahovali svá tělíčka. Předcvičovala nám Kristýna, která má zkušenosti s rehabilitačním cvičením tělesně postižených z lázní , rehabilitačních pobytů a relaxačních kursů. Každý měl příležitost přidat nějaký originální cvik hodící se pro cvičení vsedě. Vedoucí pomáhali vozíčkářům a dalším, kdo nezvládal cviky sám. Cvičení se nakonec stalo užitečnou zábavou dne. Vozíčkáři nebyli ušetřeni ani tréninku ve stoje. Ten, kdo mohl, se chodil projít s berlemi a nebylo výjimkou vidět záměnu, kdy vedoucí seděl na vozíku a vozíčkář s ním jako s chodítkem projížděl chodbou budovy. Odpoledne za námi přišla teta Svatky, která nás naučila plést pomlázky z osmi proutků. Bohužel pro nás holky, se kluci na velikonoční pondělí pořádně připravili. Večer se za složené básničky a výhru družstva v kvízové soutěži udílely drobné ceny od sponzorů. Poslední hodiny dne jsme prozpívali s kytarou, s kterou si čím sál lépe rozumí náš Šimon.

V pátek jsme se rozeběhli do okolního lesa a našli si vhodně věci a věcičky na výrobu velikonočních maskotů. Po odpoledním cvičení jsme hromadně vycházkovým tempem vyrazili do Chotěboře. Prohlédli si náměstí a rozešli se do lákavých obchůdků. Večerní program vyplnila zábavná soutěž Kufr, kterou moderovala naše nová kamarádka Daniela.

Dopoledne čtvrtého dne bylo opět věnováno tvořivosti. Výbornou arteterapií se ukázalo barvení vajíček. Trpělivá Káťa také každého zájemce seznámila s technikou malování voskem, což zaujalo hlavně děvčata, takže si mohli připravit originální odměny pro hodovníky. Odpoledne se udělalo krásné počasí, takže jsme terén areálu využili k různým hrám. Obzvláště legrace jsme si užili při dětských hrách Na schovávanou či Na babu. Při večerní diskotéce se nenápadně vytráceli vedoucí, a tak se brzy potvrdilo naše podezření o

noční bojovce. I když nikdo nechce přiznat, že se bojí, všichni přiznávají, že les je v noci strašidelný.

Nedělní dopoledne uteklo v příjemné rozpravě o velikonočních tradicích. Dozvěděli jsme se, že o těchto svátcích se kloubí zvyky jak křesťanské, tak židovské i pohanské. Křesťanské písně zdůraznili pocit vzájemné lásky a spojitosti. Odpolední bojovou hru nám překazil déšť, a tak se cvičení i boje slovní odehrály v klubovně. Všichni jsme museli potrápit své hlavičky a vytáhnout z nich netušené vědomosti. Poslední večer jsme využily nabídky vedoucího a strávili ho v jídelně s barem. Náš DJ Body zpestřil Carusoshow o odevzdávání fantů od toho, kdo nechtěl předvést svůj pěvecký um. Odvážlivců se však našlo hodně a zábava byla v plném proudu. Pak každý, i kdo nemohl, tancoval co mohl. Při pohledu na zpocené a šťastné tváře to vše najednou dávalo smysl. Naše setkání postižených se zdravými, kdy človíček načerpá tolik pozitivní energie pro „boj“ ve všedních dnech.

Velikonoční pondělí se vstávalo časně, a to nejen kvůli balení. Kluci holky proháněli s pomlázkami a užívali si dne, kdy neplatí, že ženu ani květinou neuhodíš.

S uzeným v balíčku,
V jednom oku slzičku, že něco krásného končí,
V druhém jiskřičku, že KIMácká akce bude brzo.